

[Wilhelm.]

handlingen af dette forslag, nemlig et spørgsmål om, i hvilken udstrækning den allerede eksisterende bemyndigelse i § 8 C, stk. 2 — så står der ganske vist i svaret 2. pkt., men det skal være 3. pkt., som vi spurgte om — er blevet benyttet. Hvad er realiteten i det svar? Det er en bekræftelse på det, jeg sagde forleden ved første behandling, at den er praktisk taget ikke blevet benyttet. Der er et eneste konkret eksempel, som der så diplomatisk står i svaret:

„Sidstnævnte bestemmelse er således anvendt for nogle år siden i forbindelse med en banks likvidation.“

For nogle år siden! Og „en banks likvidation“: hvad drejede det sig om, hvis vi skal være mindre diplomatisk? Det drejede sig om Kreditbanken, og det er vel — ja, hvad er det, sådan efter hukommelsen — 15 år siden, noget i den stil. Det er sket én gang, og det er 15 år siden, at den bemyndigelse har været brugt. Det er alt. Det er, hvad man kunne med de hidtidige, bestående bemyndigelser i kontrolloven. De lidt udvidede — for de væsentlige bemyndigelser har man jo faktisk i forvejen i 3. pkt. — de lidt udvidede beføjelser her er der heller ingen grund til at tro vil blive benyttet i særlig grad.

På fredag, eller hvornår det nu bliver, vil VS alligevel stemme for forslaget. Vi gør det, som det kan forstås af det, jeg har sagt, uden illusion om, at det vil komme til at betyde så farlig meget i selve anvendelsen, men fordi vi mener, det alligevel kan være gunstigt, at regeringen, skatteministeren, skattevæsenet har disse bemyndigelser, og at det bliver afslørende, hvis man så ikke bruger dem. Jeg kan godt bebude, at om cirka et års tid, så bliver vi nødt til at spørge skatteministeren: hvad er den bemyndigelse, der nu er givet, så rent faktisk blevet benyttet til?

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal prøve at gøre nogle bemærkninger til de synspunkter, der er fremført her ved anden behandling.

Til hr. Glistrup har jeg ikke mange bemærkninger at gøre, måske to. Hr. Glistrup taler om et offentligt ramaskrig, der er ud-

løst på grund af dette forslag. Dette offentlige ramaskrig, det indskrænker sig da vist til at komme fra nogle ganske få, og den stærkeste kritik mod dette forslag er jo blevet rettet fra pengeinstitutterne.

Det andet, jeg godt ville sige til hr. Glistrup, er, at der er ikke nogen erfaringer, der taler for, at man vil komme til at stå over for hinanden på den måde, at den ene vil stikke kniven i ryggen på den anden. Jeg forstod ikke rigtig, hvem det var, der havde kniven, og hvem det var, der vendte ryggen til. Jeg kan sige, at vi har jo en række erfaringer fra toldområdet, hvor vi i vid udstrækning besøger virksomheder, og hvor man gennemfører disse kontroller i et fornuftigt samarbejde mellem de pågældende embedsmænd og de pågældende virksomhedsinnehavere.

Jeg har ikke på noget tidspunkt forestillet mig andet, end at anvendelsen af denne lovs bestemmelser ville ske i et samarbejde med pengeinstitutternes medarbejdere, og derfor har det heller ikke været noget problem for mig at gøre tilføjelsen „i samarbejde med disse“, fordi det forekommer mig at være helt naturligt og nødvendigt.

Hr. Stetter var jo meget stærk i sine formuleringer, nok også stærkere, end dette forslags indhold giver rimelig baggrund for. Sigtet her er, at der bliver mulighed for at kontrollere rentetilskrivninger og kontrollere indestående i pengeinstitutterne, og derfra og så til at forestille sig, at de, som måtte komme fra skattemyndighederne, skulle give sig til at snage og finde en række oplysninger, som er skattekontrollen uvedkommende, det er der ingen som helst basis for.

Jeg skal til de stærkt kritiske bemærkninger, hr. Stetter gjorde til min besvarelse af spørgsmålene vedrørende oplysningspligten for indestående i tyske banker, sige, at udvalgets bilag 13 indeholder en meddelelse om disse regler, den har vi kommenteret i udvalgets bilag 15, og så er der kommet et supplerende spørgsmål, der er besvaret i udvalgets bilag 19. Det er da rigtigt, at det står i spørgsmålet, at hvis en sådan dommerkendelse kræves i hvert enkelt tilfælde, så udbeder man sig oplysninger om erfaringsmateriale osv., men hvis det er det, der tænkes på, så må jeg sige, at svaret er jo, at der ikke kræves dommerkendelse, og der-